

Nøgledokumenter i USAs historie

Forfatningen

USA's forfatning, 1787

Vi, De forenede Staters folk, vedtager og opretter denne forfatning for De forenede Stater for at skabe en mere fuldkommen union, grundlægge retfærdighed, sikre indre ro, sørge for det fælles forsvar, fremme almenvellet og sikre frihedens velsignelser for os selv og vore efterkommere.

1. AFSNIT

I

Al lovgivende magt, som heri indrømmes, skal overdrages til en kongres for De forenede Stater, bestående af et senat og et repræsentanhus.

II

1. Repræsentanhuset skal bestå af medlemmer, der vælges hvert andet år af de respektive staters befolkning, og vælgerne i hver stat skal have de kvalifikationer, der kræves af vælgere til den talrigeste gren af statens lovgivningsmagt.
2. Ingen kan blive medlem af repræsentanhuset uden at være fyldt 25 år, have været amerikansk statsborger i mindst syv år og, på tidspunktet for valget, bo i den stat, hvor han vælges.
3. (Repræsentanhusmedlemmer og direkte skatter skal fordeles mellem staterne, der måtte indgå i unionen, efter deres respektive folketal. Dette udregnes ved til det samlede antal frie personer indbefattet personer bundet til tjeneste i et vist åremål, men fraregnet de ikke-beskattede indianere at lægge tre femtedele af alle de øvrige personer.) Optællingen skal finde sted inden tre år efter de første møde i De forenede Staters kongres og inden for

hvert efterfølgende tiår på en måde, som kongressen fastsætter ved lov. Antallet af repræsentanthusmedlemmer må ikke overskride ét for hver 30.000, men hver stat skal have mindst ét medlem; og indtil en optælling er gennemført, skal staten New Hampshire have adgang til at vælge tre, Massachusetts otte, Rhode Island og Providence Plantations én, Connecticut fem, New York seks, New Jersey fire, Pennsylvania otte, Delaware én, Maryland seks, Virginia ti, North Carolina fem, South Carolina fem og Georgia tre.

4. Når pladser bliver ledige i nogen stats repræsentation, skal statens udøvende myndighed udskrive valg for at de ledige poster kan besættes.

5. Repræsentanhuset skal vælge sin formand og øvrige embedsmænd og skal alene have myndighed til at rejse rigsretsanklage.

III

1. De forenede Staters senat skal bestå af to senatorer fra hver stat, valgt af dennes lovgivningsmagt for en periode af seks år; hver senator har én stemme.

2. Så snart de er trådt sammen efter de første valg, skal de opdeles så ligeligt som muligt i tre grupper. Senatspladserne i den første gruppe skal blive ledige efter udløbet af det andet år, i den anden gruppe efter udløbet af det fjerde år og i den tredje gruppe efter udløbet af det sjette år, således at en tredjedel er på valg hvert andet år; og hvis pladser bliver ledige ved tilbagetræden eller på anden måde, mens lovgivningsmagten i en stat ikke er samlet, må statens udøvende myndighed foretage midlertidige udnævnelser, indtil det næste møde afholdes af lovgivningsmagten, som der efter skal besætte sådanne ledige pladser.

3. Ingen person kan blive senator, medmindre vedkommende er fyldt 30 år, har været amerikansk statsborger i mindst ni år og, på tidspunktet for valget, er indbygger i den stat, hvori han er opstillet.

4. De forenede Staters vicepræsident skal være formand for senatet, men skal ikke kunne afgive nogen stemme, undtagen når stemmerne står lige.

5. Senatet skal vælger sine øvrige embedsmand, herunder også en midlertidig formand i vicepræsidentens fravær, eller når han varetager embedet som De forenede Staters præsident.

6. Senatet skal alene besidde myndighed til at behandle alle rigsretsanklager. Når det samles med dette formål for øje skal senatorerne være under ed eller have aflagt erklæring på tro og love. Når en sag føres mod De forenede Staters præsident, skal det ske under forsæde af højesterets formand. Ingen person skal erklæres for skyldig uden samtykke fra to tredjedele af de tilstedeværende medlemmer.

7. Dommen i en rigsretssag må ikke strække sig videre end til, at vedkommende fjernes fra sit embede og erklæres uegnet til at beklæde og nyde nogen ærespost, noget tillidshverv eller lønnet embede i De forenede Stater. Men den dømte skal kunne drages til ansvar ved tiltale, retssag,

domfældelse og straf efter loven.

IV

1. Tid, sted og metode til valg af senatorer og repræsentanthusmedlemmer skal fastsættes i hver stat af dennes lovgivningsmagt, men kongressen kan på ethvert tidspunkt ved lov fastsætte eller ændre sådanne bestemmelser, undtagen med hensyn til stederne for valg af senatorer.
2. Kongressen skal træde sammen mindst én gang om året, og denne samling skal finde sted på den første mandag i december, medmindre kongressen ved lov fastsætter en anden dato.

V

1. Hvert kammer skal være dommer over sine egne medlemmers valg, stemmeresultater og kvalifikationer, og i hvert kammer skal et flertal udgøre en beslutningsdygtig gruppe, som udfører arbejdet; men et mindre antal kan udsætte mødet fra dag til dag og bemyndiges til at tvinge fraværende medlemmer til at indfinde sig på en måde og under et strafansvar, som hvert kammer bestemmer.
2. Hvert kammer kan bestemme reglerne for sin forretningsorden, straffe sine medlemmer for brud på god orden og med to tredjedeles flertal udstøde et medlem.
3. Hvert kammer skal føre en forhandlingsprotokol og fra tid til anden offentliggøre dens indhold, dog med undtagelse af afsnit, som efter medlemmernes opfattelse bør hemmeligholdes; medlemmernes ja- og nejstemmer, ved navneopråb, til ethvert spørgsmål i et af kamrene skal indføres i protokollen, hvis en femtedel af de tilstedeværende ønsker det.
4. Ingen af de to kamre må under en kongressamling uden samtykke fra det andet udsætte møder i mere end tre dage eller forlægge dem til noget andet sted end det, hvor de to kamre har til huse.

VI

1. Senatorer og repræsentanthusmedlemmer skal for deres indsats modtage et vederlag, der fastsættes ved lov, og som udbetales af statskassen. De skal i alle tilfælde med undtagelse af højforræderi, forbrydelser og brud på freden være beskyttet af immunitet mod arrestation, mens de sidder i møde i de respektive kamre og på vej til eller fra et sådant møde; og de skal ikke drages til ansvar for nogen tale eller debat i kamrene på noget andet sted.
2. Ingen senator og intet repræsentanthusmedlem må i den periode, for hvilken han er valgt, udpeges til noget borgerligt embede under De forenede Staters myndighed, der er blevet oprettet, eller hvis løn er blevet forøget i dette tidsrum; og ingen person, der beklæder noget embede i De forenede Stater, må være medlem af nogen af kamrene i sin embedsperiode.

VII

1. Alle lovforslag om tilvejebringelse af indtægter til statskassen skal først fremsattes i repræsentanhuset, men senatet kan stille eller tilslutte sig ændringsforslag, som det er tilfældet med andre lovforslag.
2. Ethvert lovforslag, der er vedtaget af repræsentanhuset og senatet, skal, før det bliver lov, forelægges præsidenten for De forenede Stater; hvis han godkender det, skal han underskrive det, men hvis ikke, skal han sende det tilbage med sine indvendinger til det kammer, hvor det stammer fra; dette skal derpå indføre indvendingerne i deres helhed i kammerets forhandlingsprotokol og tage lovforslaget op til ny behandling. Hvis to tredjedele af det pågældende kammer efter fornyet overvejelse er enige om at vedtage lovforslaget, skal det sammen med indvendingerne sendes til det andet kammer, hvor det ligeledes overvejes på ny, og hvis det også der vedtages med to tredjedeles flertal, skal lovforslaget blive lov. Men i alle sådanne tilfælde skal afstemningerne i begge kamre foretages ved navneopråb, og navnene på de personer, der stemmer henholdsvis for og imod lovforslaget, skal indføres i de respektive kamres forhandlingsprotokoller. Hvis noget lovforslag ikke sendes tilbage af præsidenten inden ti dage (søndage ikke medregnet), efter at det er forelagt ham, skal lovforslaget blive lov på samme måde, som om han havde undertegnet lovforslaget, medmindre kongressen ved at udsætte sine møder forhindrer dets tilbagesendelse, i hvilket tilfælde det ikke vil blive lov.
3. Enhver forordning, beslutning eller afstemning, der kan kræves senatets og repræsentanhusets tilslutning (med undtagelse af spørgsmål om udsættelse af møder), skal forelægges præsidenten for De forenede Stater; og før den kan træde i kraft, skal den godkendes af ham, eller, hvis han ikke gør det, vedtages på ny med to tredjedeles flertal i senatet og repræsentanhuset efter de samme regler og begrænsninger, der er fastsat for lovforslag.

VIII

Kongressen skal have myndighed til:

1. at pålægge og opkræve skatter, afgifter, told og forbrugsafgifter for dermed at betale De forenede Staters gæld og sørge for deres fælles forsvar og almenvel; men alle afgifter, al told og alle forbrugsafgifter skal være ens overalt i De forenede Stater,
2. at låne penge på De forenede Staters kredit;
3. at fastsætte regler for handelen med andre nationer, mellem de respektive stater og med indianerstammerne;
4. at indføre ensartede regler for opnåelse af statsborgerskab og ensartede love vedrørende konkurser overalt i De forenede Stater;
5. at slå mønt, ansætte værdien heraf og af fremmed mønt samt fastsætte normer for vægt og mål;
6. at fastsætte straf for forfalskning af De forenede Staters værdipapirer og gangbare mønt;

7. at oprette postkontorer og postruter;
8. at fremme videnskab og nyttig kunst ved for en begrænset periode at sikre forfattere og opfindere eneretten til deres skrifter og opdagelser;
9. at oprette domstole under højesteret;
10. at definere og straffe sørøveri og forbrydelser, der begås på det åbne hav, samt overtrædelser af folkeretten;
11. at erklære krig, udstede kaperbreve og fastsatte bestemmelser vedrørende priseretten til lands og til søs;
12. at udskrive og underholde hære, men ingen bevilling til dette formål må gælde for mere end to år;
13. at anskaffe og opretholde en flåde;
14. at fastsatte bestemmelser for ledelse og regulering af land- og flådestyrker;
15. at sørge for mobilisering af militstropper til at håndhæve unionens love, nedkæmpe opstande og afvise invasion udefra;
16. at sørge for organisering, bevæbning og uddannelse af militstropperne og for ledelse af den del af tropperne, som måtte blive benyttet i De forenede Staters tjeneste, idet de respektive stater forbeholdes ret til at udnævne officerer og bemyndigelse til at uddanne militstropper efter de regler, der foreskrives af kongressen.
17. at udøve den fulde lovgivningsmagt i alle tilfælde i et område (ikke større end 10 engelske mil i kvadrat), som ved afståelse fra visse stater og kongressens godkendelse måtte blive sæde for De forenede Staters regering, og at udøve samme myndighed over alle steder, som med samtykke af lovgivningsmagten i den stat, hvor sådanne steder er beliggende, er købt for at man der kan opføre forter, magasiner, arsenaler, værfter og andre nødvendige bygninger; og
18. at udstede alle love, som er nødvendige og tjenlige til at fremme udøvelsen af de nævnte beføjelser og alle øvrige beføjelser, som ifølge denne forfatning er overdraget til De forenede Staters regering eller til noget ministerium eller nogen øvrighedsperson under denne,

IX

1. Indrejse eller indførelse af personer, som nogen af de nu eksisterende stater måtte finde det rigtigt at lade komme ind, må ikke hindres af kongressen før 1808, men en sådan indførelse kan pålægges en skat eller afgift, der højst må være ti dollars pr. person.
2. Retten til at kræve en habeas corpus-skrivelse må ikke sættes ud af kraft, medmindre den offentlige sikkerhed kræver det i tilfælde af oprør eller invasion.
3. Der må ikke vedtages nogen lov, som indeholder en dødsdom, eller nogen straffelov med tilbagevirkende kraft.
4. Ingen personlig eller anden direkte skat må udskrives, uden at den fordeles i forhold til den folketælling, som er pålagt ovenfor.

5. Ingen skat eller afgift må lægges på varer, der udføres fra nogen stat.
6. Havne i een stat må ikke gives nogen fortrinsstilling frem for havnene i en anden stat ved nogen bestemmelse om handel eller statsindtægt, og ingen skibe til eller fra een stat må tvinges til at anløbe, toldklarere eller betale afgifter i en anden stat.
7. Ingen penge må udbetales af statskassen undtagen i henhold til bevillinger, der er fastsat ved lov, og fra tid til anden skal der offentliggøres regelmæssig beretning og regnskab over indtægter og udgifter.
8. De forenede Stater må ikke tildele nogen adelstitler, og ingen person, der her beklæder et lønnet embede eller har et tillidshverv, må uden kongressens samtykke modtage nogen gave, lønindtægt, noget embede eller nogen titel fra nogen konge, fyrste eller fremmed stat.

X

1. Ingen enkeltstat må indgå traktat, alliance eller forbund, udstede kaperbreve, slå mønt, udstede statsobligationer, gøre noget andet end guld- og sølvmonter til betalingsmiddel til at dække gæld, vedtage nogen lov, der indeholder en dødsdom, nogen straffelov med tilbagevirkende kraft eller nogen lov, der svækker gyldigheden af indgåede overenskomster, eller udstede nogen adelstitler.
2. Ingen stat må uden samtykke fra kongressen lægge nogen told eller afgift på import eller eksport, undtagen hvad der måtte være absolut nødvendigt for udførelse af dens tilsynslove, og nettoudbyttet af al told og alle afgifter, som nogen stat lægger på import eller eksport, skal tilfalde De forenede Staters statskasse, og alle sådanne love skal være underkastet kongressens revision og kontrol.
3. Ingen stat må uden kongressens samtykke pålægge tonnageafgift, holde tropper eller krigsskibe i fredstid, indgå nogen aftale eller pagt med nogen anden stat eller med en fremmed magt eller indlade sig på krig, medmindre den faktisk invaderes eller befinder sig i en overhængende fare, der ikke levner tid for udsættelse.

2. AFSNIT

I

1. Den udøvende magt skal overdrages til en præsident for Amerikas forenede Stater. Han skal beklæde sit embede i en periode på fire år og - sammen med vicepræsidenten, der vælges for samme periode - vælges på følgende måde:
2. Hver stat skal på den måde, som dens lovgivningsmagt foreskriver, udpege et antal valgmænd, svarende til det samlede antal senatorer og repræsentanthusmedlemmer, som staten er berettiget til at indvælge i kongressen; men ingen senator og intet repræsentanthusmedlem eller

nogen anden person, der beklæder et tillidshverv eller et lønnet embede i De forenede Stater, kan udpeges til valgmand.

(Valgmændene skal mødes i deres respektive stater og stemme ved hemmelig afstemning på to personer, hvoraf mindst én skal være fra en anden stat end deres egen. De skal lave en liste over alle de personer, der er stemt på, samt over antallet af stemmer på hver af disse, og efter at de har underskrevet den og bekræftet dens rigtighed, skal de sende den forsejlet til sædet for De forenede Staters regering, adresseret til senatets formand. Denne skal, i overværelse af senatet og repræsentanhuset, åbne alle brevene, og derefter skal stemmerne optælles. Den person, som har det største antal stemmer, skal være præsident, hvis dette antal udgør et flertal af det samlede antal udpegede valgmænd; og hvis der er mere end én, der har et sådant flertal, og som har fået det samme antal stemmer, skal repræsentanhuset straks ved hemmelig afstemning vælge en af disse til præsident; og har ingen person opnået flertal, da skal repræsentanhuset på samme måde blandt de fem højest placerede på listen vælge præsidenten. Men ved valget af præsident skal der stemmes efter stater, idet repræsentationen for hver stat har én stemme; et beslutningsdygtigt antal skal i den forbindelse bestå af et eller flere medlemmer fra to tredjedele af staterne, og et flertal af alle staterne skal være nødvendigt for et valg. I alle tilfælde skal efter valget af præsidenten den person, som har det største antal valgmandsstemmer, være vicepræsident, Men hvis der er to eller flere, som har fået det samme antal stemmer, skal senatet ved hemmelig afstemning vælge vicepræsidenten blandt disse.

3. Kongressen kan fastsætte tidspunktet for valg af valgmænd og datoen for disses afgivelse af deres stemmer, hvilket skal ske samtidigt overalt i De forenede Stater.

4. Ingen der ikke er født i De forenede Stater eller er borger her, når denne forfatning vedtages, skal kunne vælges til præsidentembedet; valgbar til dette embede er heller ikke nogen person, som ikke er fyldt 35 år og har boet i De forenede Stater i fjorten år.

5. I tilfælde af, at præsidenten afsættes fra embedet eller dør, træder tilbage eller bliver usikkert til at udøve embedets beføjelser og pligter, skal embedet overdrages til vicepræsidenten, og kongressen kan ved lov træffe bestemmelser for det tilfælde, at både præsidenten og vicepræsidenten afsættes, dør, træder tilbage eller bliver uskikket, ved at fastsætte hvilken embedsmand der skal fungere som præsident, og denne skal da virke i overensstemmelse hermed, indtil uskikketheden er ophørt, eller en præsident er valgt.

6. Præsidenten skal på bestemte tidspunkter modtage et vederlag for sin tjeneste. Det skal hverken forøges eller formindskes i den periode, for hvilken han er valgt, og han må ikke i denne periode modtage nogen anden indtægt fra De forenede Stater eller fra nogen enkeltstat.

7. Før han tiltræder sit embede, skal han aflægge følgende ed eller

forsikring: "Jeg sværger (eller bekræfter) herved højtideligt, at jeg loyalt vil varetage embedet som De forenede Staters præsident og efter bedste evne vil bevare, beskytte og forsvare De forenede Staters forfatning".

II

1.. Præsidenten skal være øverstbefalende over De forenede Staters hær og flåde samt over militstropper fra de forskellige stater, når disse tropper er indkaldt til aktiv tjeneste for De forenede Stater; han kan afæske skriftlige erklæringer fra den ledende embedsmand i hvert ministerium om ethvert anliggende, der vedrører dennes embedspligter, og han skal have myndighed til at udsætte straffuldbyrdelsen eller give benådning for forbrydelser mod De forenede Stater, undtagen i rigsretssager.

2. Han skal, med råd og samtykke fra senatet, have beføjelse til at indgå traktater, forudsat at to tredjedele af de tilstedeværende senatorer er enige heri; og han skal nominere og, med råd og samtykke fra senatet, udpege ambassadører, andre offentlige udsendinge og konsuler, højesteretsdommere og alle De forenede Staters øvrige embedsmand, om hvis udnævnelse der ikke her i forfatningen er andet bestemt og hvis embeder er oprettet ved lov; men kongressen kan ved lov overdrage udnævnelsen af sådanne lavere embedsmænd, som den måtte finde passende, til præsidenten alene, til domstole eller til ministre.

3. Præsidenten skal have beføjelse til at besætte alle embeder, der bliver ledige, mens senatet ikke er samlet, ved at foretage midlertidige udnævnelser, der udløber med udgangen af senatets næste samling.

III

Han skal fra tid til anden underrette kongressen om unionens tilstand og til kongressens overvejelse anbefale sådanne forholdsregler, som han finder nødvendige og formålstjenlige; han kan ved ekstraordinære lejligheder indkalde begge kamre eller et af dem, og hvis der er uenighed mellem dem om, hvornår møderne skal hæves, kan han gøre dette på et tidspunkt, som han finder passende; han skal modtage ambassadører og andre offentlige udsendinge; han skal sørge for, at lovene loyalt føres ud i livet, og han skal indsætte alle De forenede Staters embedsmænd.

IV

Præsidenten, vicepræsidenten og alle De forenede Staters embedsmand skal fjernes fra deres embeder, hvis der rejses rigsretsanklage for og de dømmes skyldige i forræderi, bestikkelse eller andre alvorlige forbrydelser og forseelser.

3. AFSNIT

I.

De forenede Staters dømmende magt skat overdrages til en højesteret og til sådanne lavere instanser, som kongressen fra tid til anden måtte forordne og oprette. Dommerne ved såvel højesteret som de lavere retsinstanser skal beklæde deres embeder, så længe de optræder korrekt, og de skal på bestemte tider for deres tjeneste modtage vederlag, der ikke må formindskes under deres fortsatte embedsførelse.

II

I. Den dømmende myndighed skal omfatte alle sager, der inden for ret og rimelighed opstår under denne forfatning, De forenede Staters love, traktater, der er indgået, eller som bliver indgået under deres myndighed; alle sager vedrørende ambassadører, andre offentlige udsendinge og konsuler; alle sager inden for søretslig og maritim jurisdiktion; konflikter, hvori De forenede Stater er part; konflikter mellem to eller flere stater, mellem en stat og borgere i en anden stat, mellem borgere i forskellige stater, mellem borgere i den samme stat, der gør krav på land, bevilget af forskellige stater, og mellem en stat eller dens borgere og fremmede stater, borgere eller undersåtter.

2. I alle sager vedrørende ambassadører, andre offentlige udsendinge og konsuler, og i sager, hvori en stat er part, skal højesteret have beføjelse til at dømme først. I alle andre af de førnævnte sager skal højesteret være appelinstans, både med hensyn til rets- og bevisspørgsmål, dog med sådanne undtagelser og efter sådanne bestemmelser, som kongressen måtte vedtage.

3. Den retslige behandling af alle forbrydelser, undtagen rigsretssager, skal ske ved nævninge, og en sådan retssag skal holdes i den stat, hvori de omhandlede forbrydelser er begået; men når disse ikke er begået i nogen stat, skal retssagen føres på et sådant sted eller sådanne steder, som kongressen fastsætter ved lov.

III

I. Forræderi mod De forenede Stater skal kun bestå i at forberede krig mod dem eller i at slutte sig til deres fjender og yde dem hjælp og støtte. Ingen person skal kendes skyldig i forræderi, medmindre to vidner har bekræftet den samme åbenbare handling eller efter tilståelse i et åbent retsmøde.

2. Kongressen skal have beføjelse til at fastsætte straffen for forræderi, men ingen forræderidom må medføre fortabelse af arverettigheder eller formue udover den dømte persons levetid.

4. AFSNIT

I

I enhver stat skal enhver anden stats offentlige dokumenter, akter og retsprotokoller nyde fuld tillid og troværdighed. Kongressen kan ved almindelige love foreskrive, hvordan sådanne dokumenter, akter og protokoller skal bekræftes, og hvilken virkning de skal tilskrives.

II

1. Enhver stats borgere skal være berettiget i de for. skellige stater til at nyde alle de privilegier og friheder, som tilkommer disses egne borgere.
2. En person, der i én stat er anklaget for forræderi, grov forbrydelse eller anden kriminel handling, og som unddrager sig retsforfølgning ved at flygte og findes i en anden stat, skal efter begæring af den udøvende myndighed i den stat, hvorfra han er flygtet, udleveres og bringes til den stat, som har domsmagt over forbrydelsen.
3. Ingen person, der er forpligtet til nogen tjeneste eller noget arbejde i én stat efter dennes love, og som undviger til en anden stat, fritages for denne pligt som følge af nogen lov eller bestemmelse i denne, men skal udleveres efter begæring fra den part, hvem vedkommende skylder at udføre nævnte tjeneste eller arbejde.

III

1. Nye stater kan af kongressen optages i denne union; men ingen ny stat må dannes eller oprettes inden for nogen anden stats jurisdiktion; en stat må heller ikke dannes ved sammenlægning af to eller flere stater eller af dele af stater uden samtykke fra såvel de berørte staters lovgivende myndigheder som fra kongressen.
2. Kongressen skal have beføjelse til at disponere over og fastsætte alle nødvendige retsregler og bestemmelser vedrørende de territorier eller anden ejendom, som tilhører De forenede Stater; og intet i denne forfatning må udlægges til skade for noget krav fra De forenede Stater eller nogen bestemt stat.

IV

De forenede Stater garanterer enhver stat i denne union en republikansk styreform og vil beskytte hver stat mod invasion udefra samt efter anmodning fra den lovgivende eller den udøvende myndighed (når lovgiverne ikke kan samles) mod interne uroligheder.

5. AFSNIT

Kongressen skal, når som helst to tredjedele af begge kamre skønner det nødvendigt, foreslå ændringer til denne forfatning, eller den skal, efter begæring af lovgivningsmyndighederne i to tredjedele af staterne, indkalde til et konvent til fremsættelse af forslag til forfatningsændringer, som i begge tilfælde skal være gyldige i alt væsentligt som del af denne forfatning, når ændringerne er ratificeret af lovgivningsmyndighederne i tre fjerdedele af staterne eller på konventer af tre fjerdedele deraf, alt efter om kongressen foretrækker den ene eller anden fremgangsmåde for ratificering; forudsat, at ingen ændring, der måtte blive vedtaget forud for året 1808, på nogen måde vil berøre stykke 1 og 4 i forfatningens første afsnit, paragraf 9, og at ingen stat uden dens eget samtykke vil blive berøvet sin stemmeret på lige fod med andre i senatet.

6. AFSNIT

I

1. Al gæld, der er stiftet, og alle aftaler, der er indgået før vedtagelsen af denne forfatning, skal have samme gyldighed for De forenede Stater under denne forfatning som under konføderationen.
 2. Denne forfatning og de love, der vedtages for De forenede Stater i medfør af denne, samt alle traktater, der er indgået eller vil blive indgået under De forenede Staters myndighed, skal være landets højeste lov; dommerne i enhver stat skal være forpligtet heraf, uanset om nogen stats forfatning eller love måtte være i strid hermed.
 3. De førnævnte senatorer og repræsentanthusmedlemmer samt medlemmerne af de forskellige staters lovgivende forsamlinger og alle, der beklæder embeder med udøvende og dømmende myndighed, både i De forenede Stater og i de enkelte stater, skal ved edsafleggelse eller højtidelig erklæring være forpligtet til at støtte denne forfatning; men ingen trosbekendelse må nogensinde kræves som kvalifikation til noget embede eller offentligt tillidshverv i De forenede Stater.
-

7. AFSNIT

Ratificering på konventer i ni stater skal være tilstrækkelig til, at denne forfatning træder i kraft mellem de ratificerende stater.

- **· USAs Uafhængighedserklæring**
- **· USAs Forfatning**
- **· Tilføjelser til Forfatningen (Bill of Rights)**
- **· Til hovedsiden for nøgledokumenter**

- USAs forfatning på Dansk
- USAs forfatning på engelsk
- Tekst om USAs forfatning med tillæg

Denne hjemmeside redigeres af Amerikas Forenede Staters udenrigsministerium